

Ensamstående – enastående

Nyligen har ett stort ekumeniskt projekt avslutats. Svenskt Frikyrkolexikon har utkommit. Idén till detta lexikon väcktes av rektorerna för de fria teologiska högskolorna vid ett sammanträde 2005. De frikyrkliga samfundet erbjöds att delta i redaktionsarbetet. Då Frälsningsarmén saknade representant under de första fem åren inbjöds jag av redaktionsgruppen att delta i arbetet.

Det har varit ett omfattande och tidskrävande arbete, och därtill grannliga eftersom det gällde att ur ett stort material välja ut och sammanfatta uppgifterna på ett begränsat område. Under arbetets gång har jag konfronterats med en mängd intressanta uppgifter om enskilda människors osjälviska insatser i Sverige och utomlands. Detta inspirerar mig att genom www.boothuum.se presentera ett antal personer mera ingående än vad som är möjligt i ett lexikon där texten skall vara kort och koncis. En tid framåt kommer presentationen att ske. Mina planer var egentligen att publicera en bok men då detta är tidsödande och kostsamt har jag skrinlagt detta. I den introducerande texten här nedan förklarar jag varför serien fått namnet: Ensamstående – enastående.

Ett ensamt träd

En stormig höstdag under 1970-talet besökte min fru och jag Vardö i Nordnorge. Färjan från fastlandet hade krånglat och det var svårt för besättningen att få den förankrad vid kajen så att passagerare och fordon kunde komma i land. Till slut lyckades det och vi fick gå direkt upp på plattformen i Frälsningsarméns lokal. Efter mötets slut fick vi information om ön och någon sa: "Det var synd att ni kom hit under den värsta höststormen, ty vi har redan packat in vårt enda träd för vintern".

Det finns nämligen ett enda träd på ön, en lönn, och den packar man in i skyddsomslag så att den inte skadas under den stormiga och isande vintern. Men så snart solen återvänder efter polarnattens mörker avlägsnas vinterdräkten och med midnattssolens hjälp kommer löven med sin friska hälsning om liv. Ett enda träd kan på så sätt vara ett livstecken och kännemärke på samma sätt som en ensam människa kan påverka sin omgivning.

Ensamstående

Under ett antal år har jag varit medlem av föreningen *Liv i Sverige*, som har till uppgift att tillvarata livsberättelserna. "Varje människas liv är värt att skildra", är föreningens målsättning. Vid de "berättarkafékvällarna" blommar berättarglädjen friskt. Dessa kvällar påminner mycket om min barndoms upplevelser av stämningen då grannar eller andra kom in under vinterkvällar för att dela gemenskap.

Allt efter som skuggorna började tätna steg berättarglädjen och ibland gick det "kalla kårar" efter ryggraden när Rånda, skogsfrun, rået eller den huvudlöse riddaren i Skamsberget tog gestalt. Det var före televisionens dagar, ja, faktiskt före radions, men det hindrade inte att den naturliga berättarglädjen blommade ut.

Vid en av Liv i Sveriges berättarkvällar presenterade jag mig själv som "ensamstående". Det var några år sedan min fru avlidit och jag var ju faktiskt ensamstående, kanske rent av som ett inpackat eller avlövad träd. Vid en paus kom en av deltagarna till mig och sa: "Du ska inte säga att du är ensamstående, du är enastående". Förmodligen var det inte något speciellt hos mig som fick henne att uttrycka sig så, det var snarare att uttrycka varje människas egenvärde. Samtalet satte spår hos mig.

Ensamstående – enastående

Jag har haft förmånen att leva länge. Bakom mig ligger många år som utan tvivel satt spår hos mig. Jag har mött mängder av människor, som gjort intryck på mig. Därtill har jag läst om personer som, utan att de egentligen själva visste det, påverkat mig och andra. Faktiskt långt efter det att de lämnat livet.

Ur skuggorna i mitt minne träder de fram och pockar på min uppmärksamhet. För mig är de enastående och därför försöker jag så långt det går klarlägga bilden av dem. De var ensamstående därför att de aldrig gifte sig utan levde ensamma. Det sägs ibland "hon blev inte gift". Hon kanske inte ville gifta sig eller ansåg att hon inte kunde därför att hon, eller han, var så helt engagerad i den livsuppgift, eller kall, som tagit hela livet i anspråk. De allra flesta som kommit med i mitt "fotoalbum" hörde eller hör hemma i Frälsningsarmén och många verkade i en tid då förhållandena var helt andra än vad de är i dag. Därför framstår deras gärning så mycket mer enastående därför att de inte hade tillgång till alla hjälpmedel vi har i dag.

Text: Sven Nilsson, kommandör

©Foto: Stefan Örtenblad och Eva-Lis Lundberg

Copyright: Frälsningsarméns Arkiv

För www.bootheum.se

Februari 2015